

Predikan av Solveig Högberg 1:a söndagen i Fastan - 2024

1 Mos 16:1-13

Hebr 4:14 Första-16

Matt 4:1-11

Prövningens stund

Inledning

”Varifrån kommer du och vart är du på väg?”

Det är en utmanande fråga som kan hjälpa oss att tänka till kring våra liv och vårt sätt att förvalta det liv som vi har.

Frågan ställdes av Gud till Hagar, i en av dagens bibeltexter, när hon var på rymmen från en besvärlig livssituation.

Nu ställs den frågan till oss rakt in i vår livssituation.

Hur är det? Var är du?

Jag skulle inte tro att någon av oss som är här, i fysisk mening, är på rymmen. Men jag kan ändå tänka att vi i en inre mening kan vara det, att vi inte fullt ut vill kännas vid våra liv, att vi inte alltid är riktigt hemma i oss själva.

Kanhända lever vi på ett sätt som vi inte är riktigt nöjda med. Kanhända drabbas vi av saker som vill fördärva för oss.

Den här söndagen handlar mycket om frestelser och prövningar.

De två orden kan ibland sammanfalla till sin innebörd. Det kan vara två företeelser som ser likadana ut. Men ändå är de inte i grunden samma sak.

För frestelsen är något ont som vill skada oss.

Prövningen kan också upplevas ond, men den har till syfte att leda till något gott, till styrka och till en bättre möjlighet att möta livet.

Kanske kan vi se skillnaden just i Jesus upplevelse.

Jesus fördes av Anden ut i öknen för att sättas på prov av djävulen.

Det var alltså Gud som genom den helige Ande förde Jesus in i prövningar.

Resultatet blev att Jesus kom styrkt ur den upplevelsen och var redo för sin tjänst.

När djävulen, frestaren, eller vilka namn vi nu ger det onda, själv tar initiativet till att handla med oss människor då är syftet ett helt annat, då är meningen att vi ska åka dit.

Syftet är att vi ska skiljas från gemenskapen med Gud.

En av vår tids stora frestelser är ytligheten. Ytligheten vill verkligen skilja oss från gemenskapen med Gud.

Det kan handla om att nöja sig med hur det är, och nu tänker jag framför allt på hur vi har det i relationen till Gud, hur vårt andliga liv ser ut.

Det finns mycket som vill hindra oss att fördjupas; tiden, kraften, felprioriteringar som vi gör.

Men det kan vi åtgärda, vi kan göra omprioriteringar.

Bra mycket värre är det om ytligheten handlar om att nöja sig med hur det är, att inte vilja fördjupas, att inte längta, att inte förvänta det.

Detta är verkligen en frestelse, för i det finns ingen längtan att utvecklas och komma vidare, det skiljer oss bara från Gud.

Ett centralt metodistiskt ord är helgelse, det handlar om utveckling. Ett annat ord som inte är synonymt, men som säger mycket är ordet förvandlad, de beskriver i princip samma verklighet. Det sker något i livet, livet är inte stillastående. Jag är inte längre den jag tidigare var.

Och det är en erfarenhet som vi kontinuerligt kan göra, förvandlingen eller helgelse sker inte bara en gång, det är en process.

För att kunna svara på frågan ”Varifrån kommer du”? Måste vi våga erkänna var vi är, hur vi har det.

Precis som Hagar gjorde.

Att vara människa är att möta frestelser och prövningar, det gjorde till och med Jesus. Det kan vi inte komma undan.

Men det gäller att hålla isär på vad som är frestelser som vill få oss på fall, och vad som är prövningar som vill hjälpa oss att utvecklas, ge oss styrka och en större möjlighet att möta livet.

Bra exempel på prövningar har vi i berättelsen om vad som hände med Jesus i öknen.

Det skulle kunna varit frestelser, men Jesus sätt att möta dem gjorde att de blev till prövningar.

Bara den tanken att det svåra som vi möter kan hjälpa oss till något gott kan ju förändra synen på hur vi ser på problemen som vi kan tycka kantar vår livsväg. Det finns en möjlighet att växa också genom svårigheter.

Problemen, svårigheterna, svagheten, prövningarna är sig inte något gott men det kan leda till något gott.

Det förminskar inte svårigheterna och kampen som vi kan uppleva, men hoppet

kan ge oss tröst och styrka när vi är mitt i.

Det som provas är egentligen våra liv, om vi vill hålla oss till det som är sant, rätt och medmänskligt och om vi bryr oss om Gud.

Prövningen är verkligen inte till för att knäcka oss utan för att hjälpa oss att växa och mogna.

Visst betyder det något att Jesus har upplevt samma saker som vi.

Vi har inte en Gud som finns långt borta och inte har en aning om vad det är att vara människa. Vi har en Gud som upplevt allt vad vi upplever och mer därtill.

Vart är du på väg?

Så får vi fundera över vart vi är på väg.

För samtidigt som vi ser allvaret i att vara människa och ta hand om det som vi möter i våra liv, så kan vi leva i förtröstan.

I Hebreerbrevet, i den text vi hörde läsas, uttrycks det kanske lite kryptiskt och väldigt fromt:

”Jesus är vår överstepräst, som farit till himmelen för att hjälpa oss. Låt oss därför aldrig sluta upp med att tro på honom.

Låt oss frimodigt komma ända fram till Guds tron och förbli där för att ta emot hans barmhärtighet och för att finna nåd och hjälp just när vi behöver det.”

Hur tolkar vi in de orden i det liv som vi lever 2024 i Stockholm?

Ja, enkelt uttryckt så det handlar om att det finns hjälp, nåd och förlåtelse när vi behöver det om vi finns på rätt plats och i rätt relation. Det vill säga när vi lever tillsammans med Gud.

Gud vill omsluta oss med sin förlåtelse. Det får vi tro på.

Vi behöver förlåta oss själva. Det får vi jobba med. Det är en del i helgelsens och förvandlingens process.

Det finns hjälp att våga och orka vara kvar i livet också när det är tufft och tungt. Det finns nåd som handlar om Guds oförtjänta och kärleksfulla handlande i ditt och mitt liv.

Så får vi vara på väg mot att vårt liv alltmer ska spegla att vi ständigt är på väg mot nådens tron, att vi ständigt är på väg mot att en allt större Gudsgemenskap ska få genomslag i våra liv.

Avslutning

Det som dagens tema ”Prövningens stund” kan ge uttryck för, kan verka tung,

nedslående och besvärligt.

Men vi kan ta till oss det temat i full tillförsikt om att när vi upplever prövningens stund så är det någon, Gud själv, som handlar med oss och vill stärka sin livsgemenskap med oss.